ศิขรินทร์ แสงเพชร 2551: คำยืมภาษามอญในกฎหมายตราสามดวง
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาไทย) สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทย
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์สิริวรรณ นันทจันทูล, ค.ม. 333 หน้า

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคำยืมภาษามอญที่ปรากฏในกฎหมายตราสามดวง ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ คือ หนังสือกฎหมายตราสามดวง ฉบับราชบัณฑิตยสถาน จัดพิมพ์ตามต้นฉบับหลวง เล่ม 1-2 โดยศึกษาเฉพาะในส่วนกฎหมายที่รวบรวมจากสมัยอยุธยา เพื่อศึกษาคำศัพท์ที่สันนิษฐานว่ามีรากศัพท์มาจากภาษามอญ ที่ปรากฏในกฎหมายตราสามดวง ทั้งนี้ผู้วิจัยใช้ความรู้และหลักเกณฑ์จากเอกสาร และงานวิจัยมาวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ด้วย

ผลการศึกษาพบว่า คำยืมภาษามอญที่ปรากฏในกฎหมายตราสามดวงนั้นมีการยืมคำนามมาใช้มากที่สุด รองลงมาคือคำกริยา และคำวิเศษณ์ ซึ่งลักษณะของคำยืมภาษามอญที่ปรากฏในกฎหมายตราสามดวง ด้านคำพบใน 3 ลักษณะ คือ คำที่นำมาใช้ตามเสียงในภาษามอญ คำที่นำมาใช้ตามรูปเขียนภาษามอญ และคำที่ไม่ได้นำมาใช้ตามเสียง หรือรูปเขียนภาษามอญ แต่ใช้ตามความหมายภาษามอญ โดยออกเสียงตามอักขรวิธีไทย ส่วนคำยืมภาษามอญในด้านความหมายนั้น พบ 4 กรณี คือ คำที่นำมาใช้ในความหมายคงเดิม คำที่นำมาใช้ในความหมายที่เปลี่ยนแปลง โดยคงเค้าความหมายเดิม คำที่นำมาใช้ในความหมายกว้างออก และคำที่นำมาใช้ในความหมายแคบเข้า ในด้านหน้าที่ทางไวยากรณ์คำยืมภาษามอญที่ปรากฏในกฎหมายตราสามดวง มีการนำมาใช้ใน 2 ลักษณะ คือ คำที่นำมาใช้โดยไม่เปลี่ยนแปลงหน้าที่ทางไวยากรณ์ และคำที่นำมาใช้ โดยเปลี่ยนแปลงหน้าที่ทางไวยากรณ์ ซึ่งคำยืมภาษามอญที่ปรากฏในกฎหมายตราสามดวงนั้น คำที่นำมาใช้ตามเสียงในภาษามอญ ความหมายคงเดิม และไม่เปลี่ยนแปลงหน้าที่ทางไวยากรณ์พบมากที่สุด

ศิขรินทร์ แสงเพชร
ลายมือชื่อนิสิต

สิริวรรณ นันทจันทูล
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

29 / พ.ค. / 51